

LAGUTSKOTTETS BETÄNKANDE 23/2014 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av förvaltningsprocesslagen och till vissa lagar som har samband med den

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 26 november 2014 regeringens proposition med förslag till lag om ändring av förvaltningsprocesslagen och till vissa lagar som har samband med den (RP 245/2014 rd) till lagutskottet för beredning.

Motioner

I samband med denna proposition har lagutskottet behandlat följande motioner:

- LM 89/2014 rd Lag om ändring av 6 § i förvaltningsprocesslagen (Jokinen, Kalle /saml m.fl.). Motionen remitterades till utskottet den 27 november 2014.
- AM 43/2014 rd Begränsad rätt för myndigheter att överklaga andra myndigheters beslut (Tiilikainen, Kimmo /cent m.fl.). Motionen remitterades till utskottet den 12 november 2014.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- lagstiftningsråd Arja Manner, justitieministeriet
- förvaltningsråd Eija Siitari, högsta förvaltningsdomstolen
- förvaltningsrättsdomare Sampo Jokinen, Helsingfors förvaltningsdomstol
- förvaltningsrättsdomare Mirjami Paso, Östra Finlands förvaltningsdomstol
- chefsjurist Matti Merisalo, Skatteförvaltningen
- johtava kaupunginasiainmies Sari-Anna Pennanen, Helsingfors stad
- vakuutusosasto Liisa Hämeen-Anttila, Finlands domareförening rf
- professor Olli Mäenpää.

Dessutom har skriftligt yttrande lämnats av

- social- och hälsovårdsministeriet
- försäkringsdomstolen
- Tavastehus förvaltningsdomstol
- Norra Finlands förvaltningsdomstol
- barnombudsmannen
- Centralförbundet för Barnskydd rf
- Finlands Advokatförbund
- Finlands Läkarförbund rf

PROPOSITIONEN

I propositionen föreslås det att bestämmelserna om bevisning i förvaltningsprocesslagen ska

ändras så att de stämmer överens med de ändrade bestämmelser om bevisning som föreslagits i rättegångsbalken.

I propositionen beaktas typen av ärenden som avgörs vid förvaltningsdomstolarna och ärendenas särdrag. Målsättningen är att bestämmelserna om bevisning vid förvaltningsdomstolarna och de allmänna domstolarna inte ska skilja sig på andra sätt än de som beror på typen av ärenden som handläggs.

Enligt propositionen ska det i förvaltningsprocesslagen mer övergripande och detaljerat än för närvarande föreskrivas om centrala frågor som rör bevisning. Detta ska klargöra regleringen och stärka förvaltningsprocessens ställning som oberoende processform.

Förvaltningsprocesslagen ska innehålla bestämmelser om t.ex. vittnesjäv, vittnets tystnadsrätt och tystnadsplikt, inverkan av tystnadsplikt som föreskrivs i någon annan lag på bevisningen samt hörande av en omyndig. Även centrala bestämmelser om hörande av sakkunniga, annat personligt hörande, syn, framläggande av handlingar eller föremål för domstolen samt ersättning för bevisningskostnader ska ingå i förvalt-

ningsprocesslagen. Lagen ska också innehålla hänvisningar till bestämmelserna om bevisning i rättegångsbalken.

Till följd av ändringarna av bestämmelserna om bevisning i förvaltningsprocesslagen föreslås i propositionen dessutom ändringar i lagen om offentlighet vid rättegång i förvaltningsdomstolar, förvaltningslagen, miljöskyddslagen och vattenlagen samt i vissa lagar som berör besvärsmånder som handlägger besvär.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 1 juli 2015.

Lagmotionen (LM 89/2014 rd)

I motionen föreslås det att 6 § 2 mom. i förvaltningsprocesslagen (586/1996) ändras så att myndigheter har besvärsmånder endast om så föreskrivs i lag.

Åtgärdsmotionen (AM 43/2014 rd)

I åtgärdsmotionen föreslås det att regeringen vidtar åtgärder för att begränsa myndigheters rätt att överklaga andra myndigheters beslut.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmän motivering

Allmänt

RP 46/2014 rd, LaUB 19/2014 rd

Riksdagen behandlar just nu en proposition om ändring av lagstiftningen om bevisning i de allmänna domstolarna och lagutskottet har nyss godkänt ett betänkande om detta (RP 46/2014 rd - LaUB 19/2014 rd). Föreliggande proposition behandlar bevisning i förvaltningsprocessen. Avsikten är att ändringarna i rättegångsbalkens bestämmelser om bevisning ska beaktas också i förvaltningsprocessen. Dessutom vill regeringen förtydliga vissa andra gällande bestämmelser om bevisning i förvaltningsprocesslagen.

Förvaltningsprocessen handlar oftast om att söka ändring i myndigheters avgöranden som rör utövning av offentlig makt. I det skedet har det i

allmänhet redan samlats en hel del material i ärendet. I förvaltningsprocessen avgörs ärendena i allmänhet utifrån ett skriftligt material även om det vid behov kan ordnas muntlig förhandling. I detta avseende avviker förvaltningsprocessen från rättegången i en allmän domstol. I propositionen försöker man beakta särdragen i den typ av ärenden som avgörs vid förvaltningsdomstolarna.

De flesta sakkunniga som utskottet har hört anser att propositionen är ett steg i rätt riktning men att reformen är otillräcklig. Justitieministeriet uppger att avsikten är att fortsätta revideringen av förvaltningsprocesslagen redan nästa valperiod och då närmare utvärdera bestämmelserna om bevisning. Lagutskottet delar uppfattningen att det finns ett behov av en bredare reform. Med beaktande av att reformarbetet kom-

mer att fortsätta har utskottet valt att föreslå att närmast sådana förslag till bestämmelser godkänns, men med vissa ändringar som redovisas nedan, som är helt nödvändiga till följd av ändringarna i rättegångsbalken.

Den nuvarande förvaltningsprocesslagen innehåller rikligt med hänvisningar till rättegångsbalken. Föreliggande proposition innebär inga större ändringar i det avseendet för också den innehåller ett flertal hänvisningar till motsvarande bestämmelser i rättegångsbalken. Hänvisningstekniken förkortar förvaltningsprocesslagen förfarandet är inte nödvändigtvis helt tydligt för lagtillämparen. Det blir inte heller bättre av att det i många av de lagrum i rättegångsbalken som det hänvisas till ingår ytterligare rikligt med hänvisningar till andra lagrum. Lagutskottet anser att det finns skäl att i det fortsatta reformarbetet överväga hur hänvisningstekniken ska användas.

Sammantaget anser lagutskottet det viktigt att det långvariga arbetet med revideringen av förvaltningsprocesslagen raskt avslutas och att en proposition i saken överlämnas till riksdagen. I detta sammanhang är det också motiverat att närmare dryfta bestämmelserna om bevisning. Utskottet föreslår ett uttalande i frågan (*Utskottets förslag till uttalande*).

Ikraftträdande

Enligt propositionen är lagarna avsedda att träda i kraft den 1 juli 2015. Ikraftträdandet bör infalla så att ändringarna träder i kraft vid samma tidpunkt som revideringen av rättegångsbalkens bestämmelser om bevisning. Detta avses ske den 1 januari 2016.

Detaljmotivering

1. Lag om ändring av förvaltningsprocesslagen

21 §. Fullmakt för ett ombud. I paragrafens 1 mom. talas det om "allmänt" rättsbiträde trots att det ska vara "offentligt" rättsbiträde.

33 §. Utredning av ett ärende. I paragrafens 1 mom. föreslås att ett nytt uttryck tas i bruk som lyder "den förvaltningsmyndighet som - - - annars är delaktig i rättegången" och som ska användas för att beskriva andra delaktiga än en part eller den myndighet som fattat ett beslut. Utifrån utredning kan lagutskottet konstatera att det uppenbarligen finns frågor i anknytning till myndighetens ställning i en förvaltningsprocessrättegång som förvaltningsprocesslagen inte ger några klara svar på. Men den föreslagna nya formuleringen förtydligar inte heller rättsläget och utskottet föreslår därför att den stryks. Frågan om en myndighets ställning i förvaltningsprocessen borde dryftas i ett bredare perspektiv i samband med totalrevideringen av förvaltningsprocesslagen. Eftersom inga andra ändringar föreslås i gällande 33§ innebär utskottets förslag att paragrafen bibehålls oförändrad. Paragrafförslaget bör därför strykas. Därmed måste också ingressen ändras.

Motsvarande uttryck förekommer också i 39 §, 43 § 1 mom. och i 46 § 1 mom. Utskottet föreslås att formuleringen stryks också i dessa bestämmelser. Strykningen motiveras inte närmare nedan.

39 a §. Jäv för vittne. Den föreslagna bestämmelsen är helt ny. Av propositionsmotiven framgår att det i praktiken inom förvaltningsprocessen har förekommit tolkningsproblem exempelvis av i vilket förhållande en person som är anställd hos en myndighet som hörs vid rättegången står till bestämmelserna om vittnesjäv (s. 5/I och 11/I). En bestämmelse om saken föreslås därför i 2 mom. Enligt den bestämmelsen är bara en sådan person som vid samma rättegång för talan för och företräder den förvaltningsmyndighet som fattat beslutet eller som annars är delaktig i rättegången jävig att höras som vittne. Förslaget innebär en ändring jämfört med nuläget och snävar ytterligare in det område där ett vittne betraktas som jävigt. Enligt utredning till utskottet är avsikten att underlätta utredningen av fakta i förvaltningsprocessen. Jävsbestämme-

ser som täcker in en onödigt bred kategori skulle inte främja detta ändamål. Utskottet har inga inläggningar på den här punkten.

I momentet ingår uttrycket "eller som annars är delaktig i rättegången", som utskottet kommenterar i samband med 33 §. I detta moment är det emellertid nödvändigt att hålla kvar den föreslagna formuleringen eftersom en strykning skulle innebära att förbudet att höras som vittne i en rättegång enbart skulle gälla en företrädare för den myndighet som har fattat ett beslut, medan en person som företräder en tillsynsmyndighet som exempelvis har överklagat ett förvaltningsbeslut skulle kunna höras som vittne.

39 b §. Vittnets tystnadsrätt. Den föreslagna paragrafen är helt ny. I 3 mom. regleras de situationer där ett vittne har rätt att vägra vittna till den del detta skulle kunna röja information som avses i 1-3 punkten i momentet. Enligt 1 punkten får ett vittne för det första vägra berätta en omständighet om det kan leda till att han eller hon eller hans eller hennes närstående riskerar ett åtal eller en administrativ påföljd av straffkaraktär. Det är självinkrimineringskyddet och Europadomstolens rättspraxis som ligger bakom detta förslag.

I propositionen finns inga förslag till bestämmelser om rätten att utnyttja bevisning som skaffats i strid med självinkrimineringskyddet, trots att motsvarande bestämmelser har fogats till rättegångsbalken (se RP 46/2014 rd och LaUB 19/2014 rd). Enligt utredning till utskottet ska utnyttjandefrågan utredas i samband med totalrevideringen av förvaltningsprocesslagen. Sammantaget och utifrån utredning har lagutskottet kommit fram till att det är motiverat att se över också självinkrimineringskyddet i det sammanhanget. Utskottet föreslår därför att 1 punkten i momentet stryks i det här skedet.

39 c §. Vittnets skyldighet att vägra vittna. I paragrafens 3 och 4 mom. hänvisas det till 17 kap. 12 § 2 och 3 mom. i rättegångsbalken. Hänvisningarna måste korrigeras så att de gäller 17 kap. 12 § 3-5 mom. i rättegångsbalken, eftersom lagutskottet i samband med behandlingen av propo-

sitionen om ändring av bevisningsbestämmelserna i rättegångsbalken gjorde vissa ändringar i paragrafen (se LaUB 19/2014 rd., s.11-13 och 29).

39 d §. Inverkan av tystnadsplikt enligt någon annan lag på hörande av ett vittne. Den föreslagna paragrafen är ny och avviker från motsvarande bestämmelser i rättegångsbalken (17 kap. 12 och 14 §). Den tystnadsplikt som avses här kan grunda sig exempelvis på offentlighetslagen (621/1999) eller lagen om yrkesutbildad personal inom social- och hälsovården (559/1994). När det är nödvändigt för att utreda ärendet eller om den till vars förmån tystnadsplikten har föreskrivits samtycker till vittnandet, ska ett vittne dock enligt 1 mom. kunna höras om en omständighet som omfattas av denna tystnadsplikt. Vittnet får dock inte enligt 2 mom. höras om en omständighet som omfattas av tystnadsplikten, om hörandet strider mot ett synnerligen viktigt allmänt intresse eller ett barns bästa eller mot något annat synnerligen viktigt enskilt intresse, utom om avstående från hörande äventyrar en rättvis rättegång.

Lagutskottet påpekar att förslaget ger domstolen en relativt omfattande prövningsrätt och därmed möjlighet att ålägga en person att vittna. En sådan lösning kan försvaras med förvaltningsprocessärendenas art och natur, partskonstellationerna samt besvärmyndighetens utredningsplikt (33 § i förvaltningsprocesslagen). Målet är att omständigheter i anslutning till myndigheternas beslutsfattande ska kunna utredas tillräckligt under rättegången. Besvärmyndigheten har därför rätt att få all den information som behövs med tanke på rättegångsförfarandet och i princip ska myndigheten själv bedöma vad den anser vara oundgängligt för att den ska kunna uppfylla sitt utredningsansvar. Om det är nödvändigt att höra ett vittne om en omständighet som enligt någon annan lag omfattas av tystnadsplikten, kan vittnet höras i enlighet med den föreslagna paragrafens 1 mom. Hörande ska dock begränsas på de grunder som nämns i 2 mom.

Mot bakgrunden av det ovan sagda har utskottet ingenting att anmärka i frågan om syftet med

paragrafen men det anser att lagrummet är mångfacetterat och svårbegripligt. För att förtydliga bestämmelserna föreslår lagutskottet att 2 mom. ändras så att vittnet inte får höras om detta motiveras med ett synnerligen viktigt allmänt intresse eller ett barns bästa eller något annat synnerligen viktigt enskilt intresse och avstående från hörande inte äventyrar en rättvis rättegång. De omständigheter som nämns i lagrummet ska övervägas från fall till fall.

Enligt propositionsmotiven kan ett synnerligen viktigt enskilt intresse hänga samman med den yttre säkerheten medan ett barns intresse eller något annat synnerligen viktigt enskilt intresse kan ha samband med säkerställande av personlig trygghet eller integritet (s. 15/II). Kravet på en rättvis rättegång behandlas däremot nästan inte alls i motiveringen. Utskottet konstaterar att hänvisningen till en rättvis rättegång avser människorättskonventionen och Europadomstolens praxis i denna fråga. Det är framförallt fråga om att förverkliga den kontradiktoriska principen i bevisningen. En part ska ha rätt att yttra sig om den bevisning som lagts fram för domstolen och vid behov bestrida en utredning. Parten ska också i regel ha möjlighet att framställa frågor till vittnet (t.ex. H.A.L v. Finland 2004 och Fortum v. Finland 2003). Kravet på en rättvis rättegång kan även anses innefatta trygghet av att ett ärende utreds i tillräcklig grad.

39 f §. Övriga bestämmelser om hörande av ett vittne. I paragrafen hänvisas det till de bestämmelser om hörande av vittne i rättegångsbalken som i tillämpliga delar iakttas i förvaltningsprocessförfarandet. Till paragrafen har fogats en hänvisning till 17 kap. 30 § i rättegångsbalken om hörande av personer under 15 år och personer med nedsatt psykisk funktionsförmåga. Genom hänvisningen ska 17 kap. 27 § i rättegångsbalken tillämpas. Tillägget behövs eftersom lagutskottet föreslår att 39 h § stryks.

39 h § Hörande av omyndig. Paragrafen är ny. Paragrafens 1 mom. gäller hörande av underårig vid muntlig förhandling, 2 mom. förordnande av

stödperson för en underårig och 3 mom. hörande av en underårig utan att andra rättegångsparter är närvarande. Avsikten med förslaget är att ta in en allmän bestämmelse i förvaltningsprocesslagen om hörande av underåriga. Lagutskottet understöder förslaget men i skenet av utredning anser det att bestämmelserna behöver finslipas ytterligare. Med beaktande av att det på grund av de ändrade bestämmelserna i rättegångsbalken om bevisning inte är absolut nödvändigt att i detta sammanhang ta in den föreslagna bestämmelsen, föreslår utskottet att bestämmelsen slopas och att frågan dryftas närmare i samband med översynen av hela förvaltningsprocesslagen. Eftersom paragrafen föreslås bli struken föreslår utskottet samtidigt att 39 f § kompletteras med en hänvisning till 17 kap. 30 §. Därmed ska rättegångsbalkens motsvarande bestämmelser, precis som nu, iakttas när underåriga vittnen hörs. Lagrummets inledande stycke måste justeras på motsvarande sätt.

41 §. Syn. Den gällande paragrafen föreslås bli kompletterad och preciserad så att den till alla delar motsvarar bestämmelserna i rättegångsbalken. I paragrafens 2 mom. föreskrivs att syn får förrättas trots att omständigheter som omfattas av tystnadsrätt eller tystnadsplikt framgår av syneobjektet, om synen utan oskäligen olägenheter kan förrättas så att omständigheterna inte kommer fram. I skenet av utredning till utskottet är momentet varken till utformning eller syfte tillräckligt tydligt och utskottet föreslår därför att det stryks

42 §. Framläggande av handlingar och föremål. Den gällande paragrafen föreslås bli kompletterad och preciserad så att den till alla delar motsvarar bestämmelserna i rättegångsbalken. I paragrafens 2 mom. föreskrivs att handlingar eller föremål får läggas fram trots att omständigheter som omfattas av tystnadsrätt eller tystnadsplikt framgår av handlingarna eller föremålen. I skenet av utredning till utskottet är momentet varken till utformning eller syfte tillräckligt tydligt och utskottet föreslår därför att det stryks.

**6. Lag om ändring av 14 § i lagen om besvär-
snämnden för olycksfallsärenden**

14 §. Behandling av ärenden. Lagutskottet föreslår att 39 h § i lagförslag 1 stryks. Hänvisningen till den paragrafen stryks därför i denna paragrafs 2 mom.

**7. Lag om ändring av 12 § i lagen om besvär-
snämnden för olycksfallsärenden**

12 §. Tillämpning av förvaltningsprocesslagen. Hänvisningen i paragrafens 2 mom. till 39 h § i förvaltningsprocesslagen stryks.

**8. Lag om ändring av 6 kap. 5 § i lagen om ut-
komstskydd för arbetslösa**

*12 a kap. Besvärnsnämnden för utkomstskydds-
ärenden.*

5 §. Behandling av ärenden. Hänvisningen i paragrafens 2 mom. till 39 h § i förvaltningsprocesslagen stryks.

**9. Lag om ändring av 14 § i lagen om besvär-
snämnden för olycksfallsärenden**

14 §. Behandling av ärenden. Hänvisningen i paragrafens 2 mom. till 39 h § i förvaltningsprocesslagen stryks

**10. Lag om ändring av 12 § i lagen om besvär-
snämnden för olycksfallsärenden**

12 §. Tillämpning av förvaltningsprocesslagen. Hänvisningen i paragrafens 2 mom. till 39 h § i förvaltningsprocesslagen stryks.

**11. Lag om ändring av 8 § i lagen om rätts-
skyddsnämnden för studerande**

8 §. Behandling av ärenden. Hänvisningen i paragrafens 2 mom. till 39 h § i förvaltningsprocesslagen stryks.

Lagmotionen och åtgärdsmotionen

Utskottets förslag till beslut

Riksdagen

godkänner lagförslag 2—5 utan ändringar,

godkänner lagförslag 1 och 6—11 med ändringar (Utskottets ändringsförslag),

förkastar lagmotion LM 89/2014 rd,

förkastar åtgärdsmotion AM 43/2014 rd och

godkänner ett uttalande (Utskottets förslag till uttalande).

1.

Lag

om ändring av förvaltningsprocesslagen

I enlighet med riksdagens beslut ändras i förvaltningsprocesslagen (586/1996) 21, (utesl.), 39, 40—43, 46, 47 och 49 §, av dem 43 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 435/2003, samt fogas till lagen nya 33 a och 39 a—39 h § som följer:

21 §

Fullmakt för ett ombud

Ett ombud skall förete fullmakt, om inte huvudmannen har befullmäktigat honom eller henne muntligen hos besvärsmyndigheten. Då fullmakt saknas skall vid behov beredas tillfälle att förete den, vilket dock inte hindrar att behandlingen fortgår under tiden. En advokat, ett *offentligt* rättsbiträde och ett sådant rättegångsbiträde med tillstånd som avses i lagen om rättegångsbiträden med tillstånd (715/2011) skall förete fullmakt endast om besvärsmyndigheten bestämmer så.

(2 mom. som i RP)

33 §
(*Utesl.*)

33 a §
(Som i RP)

39 §

Hörande av vittnen

Vid muntlig förhandling kan som vittne höras en person som åberopas av en part eller av den förvaltningsmyndighet som fattat beslutet (*utesl.*) eller som besvärsmyndigheten anser det vara nödvändigt att höra. Om en skriftlig vittnesberättelse av privat natur åberopas i ärendet, ska vittnet höras muntligen endast om detta behövs för att utreda ärendet.

39 a §
(Som i RP)

39 b §

Vittnets tystnadsrätt

(1 och 2 mom. som i RP)

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. får ett vittne vägra vittna till den del avläggandet av vittnesmål skulle röja

(1 punkten *utesl.*)

(1 och 2 punkten som 2 och 3 punkten i RP)
(4 mom. som i RP)

39 c §

Vittnets skyldighet att vägra vittna

(1 och 2 mom. som i RP)

På skyldigheten att vägra vittna tillämpas dessutom vad som föreskrivs i 17 kap. 10 §, 11 § 3 mom., 12 § 3—5 mom., 13 § 1 och 3 mom., 15 § 1 mom. samt 16 § i rättegångsbalken.

En persons skyldighet att vägra vittna enligt 17 kap. 11 § 3 mom., 12 § 3—5 mom., 13 § 1 och 3 mom. samt 16 § i rättegångsbalken kvarstår även om personen i fråga inte längre befinner sig i den ställning i vilken omständigheten i fråga kom till hans eller hennes kännedom.

(5 mom. som i RP)

39 d §

Inverkan av tystnadsplikt enligt någon annan lag på hörande av ett vittne

(1 mom. som i RP)

Besvärsmyndigheten får dock inte höra vittnet om en omständighet som omfattas av vittnets tystnadsplikt enligt 1 mom., *om det finns särskilt vägande skäl att avstå från hörande på grund av ett synnerligen viktigt allmänt intresse eller ett barns bästa eller något annat synnerligen viktigt enskilt intresse, och avståendet inte skulle äventyra en rättvis rättegång.*

39 e §
(Som i RP)

39 f §

Övriga bestämmelser om hörande av vittnen

På hörande av vittnen tillämpas dessutom vad som bestäms i 17 kap. 30—32, 43, 44, 46 och 50 §, 51 § 1 och 2 mom., 52 § samt 62—64 § i rättegångsbalken.

39 g § (Som i RP)	förvaltningsmyndighet som fattat beslutet (<i>utesl.</i>) samt de övriga personer vilkas närvaro besvärsmyndigheten anser vara behövlig. Om den muntliga förhandlingen har begränsats enligt 37 § 2 mom., behöver de parter vilkas närvaro till följd av begränsningen är uppenbart onödig inte kallas. (2—4 mom. som i RP)
39 h § (<i>Utesl.</i>)	
40 § (Som i RP)	
41 § <i>Syn</i> (1 mom. som i RP) (2 mom. <i>utesl.</i>)	46 § <i>Inspelande</i> Besvärsmyndigheten ska göra en ljudupptagning eller annan motsvarande inspelning av hörandet av en part, en företrädare för den förvaltningsmyndighet som fattat beslutet (<i>utesl.</i>), ett vittne, en sakkunnig eller någon annan som hörs vid en muntlig förhandling. (2 mom. som RP)
42 § <i>Framläggande av handlingar och föremål</i> (1 mom. som i RP) (2 mom. <i>utesl.</i>)	47 och 49 § (Som i RP)
43 § <i>Kallelse till muntlig förhandling</i> Besvärsmyndigheten ska till en muntlig förhandling kalla parterna, en företrädare för den	<u>Ikraftträdandebestämmelsen</u> (Som i RP)

6.

Lag

om ändring av 14 § i lagen om besvärsnämnden för olycksfallsärenden

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om besvärsnämnden för olycksfallsärenden (1316/2010) 14 § som följer:

14 § <i>Behandlingen av ärenden</i> (1 mom. som i RP) Bestämmelserna i 38 § i förvaltningsprocesslagen om muntlig förhandling i förvaltningsdomstolen på begäran av en enskild part gäller också muntlig förhandling i besvärsnämnden. Oberoende av vad som föreskrivs i 2 § 1 mom. i förvaltningsprocesslagen tillämpas i besvärsnämnden också de bestämmelser i 37, 39, 39 a—39 g och 40—50 § i nämnda lag som gäller behandling och utredning av ärenden.

(3—6 mom. som i RP)

Ikraftträdandebestämmelsen
(Som i RP)

7.

Lag

om ändring av 12 § i lagen om besvärsnämnden för arbetspensionsärenden

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om besvärsnämnden för arbetspensionsärenden (677/2005) 12 § sådan den lyder i lag 1318/2010 som följer:

Tillämpning av förvaltningsprocesslagen

(1 mom. som i RP)

Bestämmelserna i 38 § i förvaltningsprocesslagen om muntlig förhandling i förvaltningsdomstolen på begäran av en enskild part gäller också muntlig förhandling i besvärsnämnden. Oberoende av vad som föreskrivs i 2 § 1 mom. i förvaltningsprocesslagen tillämpas i be-

svärnämnden också de bestämmelser i 37, 39, 39 a—39 g och 40—50 § i nämnda lag som gäller behandling och utredning av ärenden.

(3 och 4 mom. som i RP)

Ikraftträdandebestämmelsen
(Som i RP)

8.

Lag

om ändring av 12 a kap. 5 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 12 a kap. 5 § sådan den lyder i lag 1320/2010 som följer:

12 a kap.

Besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden

5 §

Behandlingen av ärenden

(1 mom. som i RP)

Det som i 38 § i förvaltningsprocesslagen föreskrivs om muntlig förhandling i förvaltningsdomstolen på begäran av en enskild part gäller också muntlig förhandling i besvärsnämnden. Oberoende av vad som föreskrivs i 2 § 1 mom. i förvaltningsprocesslagen tillämpas i besvärsnämnden också de bestämmelser i 37, 39, 39 a—39 g och 40—50 § i nämnda lag som gäller behandling och utredning av ärenden. Bestämmel-

serna om extraordinärt ändringssökande i 11 kap. i förvaltningsprocesslagen tillämpas inte på ärenden som hör till besvärnsnämndens behörighet.

(3—5 mom. som i RP)

Ikraftträdandebestämmelsen
(Som i RP)

9.

Lag

om ändring av 14 § i lagen om besvärnsnämnden för social trygghet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om besvärnsnämnden för social trygghet (1299/2006) 14 § sådan den lyder i lag 1319/2010 som följer:

14 §

Behandlingen av ärenden

(1 mom. som i RP)

Bestämmelserna i 38 § i förvaltningsprocesslagen om muntlig förhandling i förvaltningsdomstolen på begäran av en enskild part gäller också muntlig förhandling i besvärnsnämnden. Oberoende av vad som föreskrivs i 2 § 1

mom. i förvaltningsprocesslagen tillämpas i besvärnsnämnden också de bestämmelser i 37, 39, 39 a—39 g och 40—50 § i nämnda lag som gäller behandling och utredning av ärenden.

(3—8 mom. som i RP)

Ikraftträdandebestämmelsen
(Som i RP)

10.

Lag

om ändring av 12 § i lagen om besvärnsnämnden för studiestöd

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om besvärnsnämnden för studiestöd (1080/2012) som följer:

12 §

Tillämpning av förvaltningsprocesslagen

(1 mom. som i RP)

Bestämmelserna i 38 § i förvaltningsprocesslagen om muntlig förhandling i förvaltningsdomstolen på begäran av en enskild part gäller också muntlig förhandling i besvärnsnäm-

den. Oberoende av vad som föreskrivs i 2 § 1 mom. i förvaltningsprocesslagen tillämpas i besvärnsnämnden också de bestämmelser i 37, 39, 39 a—39 g och 40—50 § i den lagen som gäller behandling och utredning av ärenden.

(3 mom. som i RP)

Ikraftträdandebestämmelsen
(Som i RP)

11.

Lag

om ändring av 8 § i lagen om rättsskydds nämnden för studerande

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om rättsskydds nämnden för studerande (956/2011) 8 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1409/2011, som följer:

8 §

Behandlingen av ärenden

(1 mom. som i RP)

Om inte något annat föreskrivs särskilt tillämpas förvaltningsprocesslagen (586/1996) på behandlingen av ärenden i nämnden. Bestämmelserna i 38 § i förvaltningsprocesslagen om muntlig förhandling i förvaltningsdomstolen på begäran av en enskild part gäller också muntlig för-

handling i nämnden. Trots 2 § 1 mom. i förvaltningsprocesslagen tillämpas i nämnden också de bestämmelser i 37, 39, 39 a—39 g och 40—50 § i den lagen som gäller behandling och utredning av ärenden.

(3 mom. som i RP)

Ikraftträdandebestämmelsen
(Som i RP)

Utskottets förslag till uttalande

Riksdagen förutsätter att regeringen i rask takt slutför den utdragna totalrevi-

deringen av förvaltningsprocesslagen och lämnar en proposition om saken till riksdagen.

LaUB 23/2014 rd — RP 245/2014 rd

Helsingfors den 6 februari 2015

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Anne Holmlund /saml
vordf. Stefan Wallin /sv
medl. James Hirvisaari /m11
Arja Juvonen /saf
Suna Kymäläinen /sd
Johanna Ojala-Niemelä /sd

Aino-Kaisa Pekonen /vänst
Jaana Pelkonen /saml
Arto Pirttilahti /cent
Kristiina Salonen /sd
Kari Tolvanen /saml
Ari Torniainen /cent.

Sekreterare var

utskottsråd Marja Tuokila.